

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija.

Jeigu Londono laikraščiai teisybę rašo, tai perleitos nedėlios diena, taigi laike pirmos dienos maskoliskų velykų ant karės lauko lygiai ant jurių, kaip ir ant žemės, turėjo atstikti kas svarbesnio. Sumušimas pirmą velykų dieną didesniais mūšyje ant tikinčių ir burtus ir pranašystas, maskoliskų karėvių turėtų blogą įtekmę. Žinodami apie tai japoniečiai ir stengėsi pirmą velykų dieną, ant kiek tai galima, suteikti maskoliams gerus amūgus. Ar japoniški vadovai įstengė išpildyti, ką norėjo, nežinia, kadangi per šventes maskoliskieji cenzoriai nencenzuroja siunčiamų privatisių telegramų, o be cenzūros nė jokių telegramų nuo karės lauko siųsti nevalia, telegrafai be cenzoriaus daleidimo neprima nė jokių privatisių telegramų. Londono laikraščiai paduoda, buk pirmą maskoliskų velykų dieną japoniškas admiralas Togo vedė į Portą Arthuro 25 senus garlaivius, kuriuos norėjo paskandinti porto įėjime teip, kad jais būtų užtvanktas išėjimas iš porto ir kad porte esanti maskoliskai laivai negalėtų išeiti. Pagal anglijonų nuomonę, dabartinis bandymas užtvankinti portą negali nepasisekti. Ar iš tikro pasisekė, to nė Londono laikraščiai nepaduoda.

Telegramai atėję iš Peterburgo, taigi garsinami maskolisko rando, paduoda, kad iki šiol bent japoniška laivynė, nors jį matė netoli porto, neužpuolė ant Porto Arthuro; maskoliskieji torpediniai laivai daboja portą iš lauko teip, kad japoniečiai negali prisitarti.

Nuo japoniško rando nė jokių svarbių žinių nuo karės lauko nėra; apskritai šioje karėje jis labai mažai žinių garsina. Rodo laikraščiai korrespondentams daleido keliauti į Korėją, bet kada tie atkak, liepė jiems apistoti mieste Seoulo, kur laikraštinkai negali tikrų žinių sugriebti; keliauti ten, kur japoniečiai gali susitikti su maskoliais, nedaleidžia. Matyt, kad japoniečiai nenori, kad laikraščiai pirm laiko pagarsintų žinias apie vietas, kur yra didesnis japoniskų karėvių skaitlins, iš ko maskoliai galėtų greičiau suprast priešius mieriūs.

Londono laikraščiai garsina, buk laike maskoliskų velykų ant upės Yalu buvo smarkus ir didesnis susirėmimai japoniečių su maskoliais ir buk japoniečiai persikėlė į kitą upės Yalu pusę. Reiktų todėl manyti, kad jie ginančius perėjimą per upę maskolius sumušė, privertė pasitraukti nuo upės.

Patvirtinimo žinios apie didesnius susirėmimus ant upės Yalu nėra vienog nė nuo japoniško, nė nuo maskolisko rando. Karė traukiasi jau trečias mėnuo, o iki šiol nė viena pusė negali pasakyti, kad būtų ką svarbesnio nuveikusi; svarbiausias šioje karėje atsitikimas — buvo tai pirmutinis užpuolimas japoniečių ant stovinčių Porto Arthuro maskoliskų kariskų laivų ir pagadinimas kelių didelių maskoliskų laivų. Per tą užpuolimą japoniečiai iš syk paėmė viršų ant maskoliskos kariskos laivynės ir

ant jurių nuo to laiko maskoliai nedrysta su japoniečiais susitikti ir tokiu būdu, niekeno nestabdomi, japoniečiai gali savo žemės kariūmenę ir amunielį liuosai gabenti į Korėją, ant karės Mandžurijoje.

Dabar, kaip mena, ant sausžemio japoniečiai išsodino jau apie 300000 savo karėvių, taigi netoli tiek jau, kiek jų turi Mandžurijoje ir maskoliai. Išveržę į Korėją maskoliai iš jos be mušo prasalinio, persikėlė atgal per upę Yalu. Japoniečiai mena, kad maskoliai tą padarė dėl stokos maisto karėviams ir pašaro arkliams. Jeigu tai teisybė, jeigu dabar jau pasirodo, kad karėviams ant karės lauko negalima privežti kas reikia, tai kas bus toliau, kada sugabės dar daugiau karėvių? Jurėmie nieko maskoliai negali privežti, nes gabenančius ką nors maskolius laivus paimtų japoniečiai. Baduojanti karėviai negali juk mūstiesi.

Apie japoniečių karės planą nieks tikrai nežino. Ar jie apsirubėžius vien gynymu nuo maskolijų Korėjos, kurią iš tikro nesunku apginti, ar gal bandys vyti maskolius iš Mandžurijos, trauks ant Mugdeno ir Charbinio? Jeigu pasisektų sykį užimti Charbiną, susinesimai Porto Arthuro būtų perkirsti, visi nuo Chiną atimti, maskolijų valdomi, į pietus nuo Korėjos miestai, kaip antai: Port Arthur, Dalny, New Chwang, dėl stokos maisto, turėtų pasiduoti.

Londono laikraščiai paduoda, buk gana didelė maskoliskų kazokų dalis, išiveržusi į Korėją, prapuolė, apie jos likimą nė maskoliai nė jokių žinių neturi. Mena todėl, kad tai maskolijų dalis, iš viso apie 3000 karėvių, su arkliais ir kanuolėmis, pateko į nelaisvę, arba gal išsikirstė į mausus pulkelius ir persikeitė į plėšikus.

Maskoliskas randas išdavė prisakymą sumobilizuoti kariską laivynę lygiai Juodųjų, kaip ir Baltųjų jurių. Visi paleisti nuo tarnystos oficerai ir jurininkai gavo prisakymą rinktiesi paskirtose vietose. Viršininku visos dar Europoj esančios maskoliskos kariskos laivynės likosi paskirtas admiralas Rozdestvensky. Ar kariskai laivai iš Baltiko ir Juodųjų jurių bus siųsti į Aziją, dar nežinia, kadangi Maskolija laukia karės ir Europoj. Kaip užtikrina Rozdestvensky, iki rugsėjo kariskai laivai ne bus reikalingi Azijoje. Reikia todėl manyti, kad ant jų perdirbimo, kad tikrų tolesnės keliomis, reiks tiek laiko. Japoniečiai juokiasi iš maskolijų noro siųsti kariskus laivus iš Europos; japoniečiai užtikrina, kad nė joks maskoliskas kariskas laivas negali atplaukti iš Europos į Aziją, nė tik kad ant kelio niekur negaus anglių, bet ir todėl, kad plaukianti laivai būtų japoniečių išnaikinti pirma, negu galėtų atplaukti į paskirtą vietą. Išnaikinti vienog nebūtų teip lengva. Admirolai maskoliskų laivynių Vladivostoke ir Porto Arthuro gautų juk per telegramą žinias, kada prisitarti plaukianti iš Europos laivai ir be abejonės stengtusi susijungti. Išnaikinti susijungusias laivynes būtų labai sunku, kadangi maskoliai turėtų beveik dusek daugiau kariskų laivų negu japoniečiai.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Upė Yalu pasiliosavo nuo ledų. Japoniečiai nori siųsti kariskus laivus ir su jais bandyti paimti New Chwang, kurį gina gana skaitlinga maskoliska kariūmenė; nuo sausžemio tą miestą negalima paimti be didelių aukų, o japoniečiai negali be reikalo daug žmonių žudyti.

Maskolija pašaukė poginklu visus galinčius juos nešioti Siberijoje, ant Kaukazo ir Užkaspiskoj Maskolijos dalyje. Iš Kaukazo mahometonų prisakė organizuoti raitelių regimentus. Dalis tų naujų karėvių bus išsiųsta į Mandžuriją prieš japoniečius, o kita ant Afganistano ir Tibetą rubežį. Mena, kad ne užilgo bus išduotas prisakymas mobilizuoti visas Maskolijos kariskas pajėgas. Keli milijonai žmonių bus atitrakti nuo kasdieninio užsiėmimo, reiks tą daugybę karėvių maitinti žmonėms, o jie per laiką stovėjimo po ginklu nepadirbs savo darbu tautos turtų. Nežinia, ar ilgai Maskolija įstengs po ginklu laikyti daugybę žmonių. Aukšas išeis į užrubežius ir Maskolija atsiras tokiam jau padėjime, kaip buvo po Sevastopolinės karės, kada aukštinė pinigų tik didžiulės galės turėti; vertė maskoliskų pinigų vėl nupuls iki pusės į jų vertę. Nors ir sumušti Japoniją ant sausžemio, maskoliai į Japoniją jokių būdu neprieigriebs, o Maskolija bus ekonomiskai sunaikinta, reiks ilgo laiko, kol atsigrėbs nuo to nupulimo. Neįstabu todėl, jeigu visi sumanėsi maskolius nusiminti, dėl dabartinės karės, nieko gero nelaukia, už ją kaltina randą, ypač gi viršininkus nesiojančius vokiskas pravardes, kaip antai: užrubežinių dalykų ministrų Lamsdorff, buvusį maskoliską pasiuotinį Japonijoje Roseną. Kalčiausias vienog patsai caras, kuris neva turėdamas neaprubėžintą valdžią, duoda valią stumiantiems į nelaimę visą kraštą savo tarnams, o žmonės nedaleidžia su pasiskundimu nė lupų atverti.

Stoka gerų žinių nuo karės lauko prisideda prie neužgadinimo gyventojų pačioj Maskolijoje. Karės vedėjas Kuropatkin ramina, teisinga kaip moka, nepasiekimus, liepia turėti kantrybę, — bet negalima kantrybės reikalaui nuo žmonių, kurie nuo rando vien skriaudas sulaukė. Vienas didesnis nepasisekimas ant karės lauko gali krutina revoliuciją pagindyti prieš netikusį carą ir jo tarnus. Tie tarnai, suprasdami pavojų, stengiasi nuo savę žmonių piktumą nukreipti, siundydami ant kitų. Dabar antai pietinėj Maskolijoje, nežinia, kas mēto atsiskaukimas siundandčius ant žydų. Kad tą daro rando agentai, nėra abejonės. Ne pirmą syk, kada rando gresia pavojus, jis griebiasi siundyti ant kitų.

Iš Lietuvos.

Is Vilniaus.

Ruimose „Passage“ pradejo jau skaityti populiariąs kas lekcijas apie anatomiją ir fiziologiją. Ant lekcijų susirenka diktai žmonių, iš visko matyt, kad net mažai apsvietę žmonės Lietuvoj nori susipažinti su gamtos mokslais.

Pereitame mėnesį mes paminėjome apie pavogimą akcinių laikrodžių iš Perkovo pardavinyčios. Dabar paduodame, kad vagiliai tapo jau surasti: suareštavo 7 vaikus nuo 12—15 metų; užsiimančius laikraščiu pardavinėjimu. Jie prisipažino. Pavogtus laikrodžius jie pardavė, zinoma, už šimtingą dalį jų vertės, vogtų daiktų supirkėjams žydams.

Vasario mėnesį Vilniaus knygyną atkankė: 768 vyriškiai ir 452 moteris. Pareikalavo: maskoliskų knygų 1165, laikraščių 850; prancuziskų knygų 30, laikraščių 48; vokiskų knygų 4, laikraščių 6; lotyniskų knygų 34.

Prie Vilniaus prekystos mokyklos rengia prirengimo klasią. Ant to miestais iš savo izdo paskiria 800 rubl. ant metų, reikalauja vien, kad priimant į tą klasią, vaikai miesto gyventojų turėtų pirmutinstą.

Į parengtą Vilniuje, ant Sv. Jurgio placiaus, ant garbės Muravjevo Koriko stačiatikišką koplyčią, prasišalinus sargai atsinešti rakstus, nežinia kas įmetė dinamito bombą. Bomba explodavo ir išardė štukaterijas, grindis, išmūšė langus. Suareštavo kelias nužiuėtas ypatas, bet ar jos įmetė Muravjevo koplyčią bombą, nežinia.

Vilniuje, ant Trakų gatvės, gyvenime ant trečių lubų už gimė gaisras. Užgesinus ugnį, po degėsiams rado suanulėjusį kuną 73 metų žydo, Wolfo Rosenbergo.

Vilniaus Mariniško morganiečių instituto mokiniojai nutarė iš savo algų paukauti 3% ant naudos Raudonojo Kryžiaus Dr-tės ir apart to sudėjo 700 rubl. ant sudrutinimo kariskos laivynės. Besimokinančios gi institute mergaitės sudėjo 380 rublių ant naudos Raudonojo Kryžiaus Dr-tės; matyt mergaitės prie aukų privertė begėdžiai instituto perditinai. Apart to jos pasiuvo kiek skalbinių serganties karėviams ir per visą karę atsiskė nuo vieno valgio, kad užšėdyti pinigai būtų apversti ant karės reikalų. Ir kviaili viršininkai dar kvailėsuos, įkalbėtas mergaičių aukas priėmė! Nepašaukiant ant visados morganiečių sveikata.

Aktyzios užveizda ant šių metų Vilniaus gubernijos blaivystės komitetams, iš pelno nuo degtinės, pasykė pašėlops 45000 rubl.: Vilniaus miesto komitetui 15000 rubl., Vilniaus paviečio komitetui 5500 rubl., Vileikos komitetui 3300 rubl., Disnos 2000 rubl., Lydos 4400 rubl., Asmenų 5200 rubl., Šventųjų 3700 rubl., Trakų 5200 rubl.

16 d. kovo, į bėgantį į Miniską geležinkelio trūkį įsikraustė vagiliai 6 pusdus tavorų siuntinių išmetė ir nušokė nuo trukio, tavorus paėmė ir niekeno nesulaikyti, nusinešė į giria.

Vilniaus suaugusių merginų nedėlinė mokyklą lanko suviršum 300 suaugusių merginų. Daugiausiai yra merginų 14—16 metų.

Tris metai atgal vagiliai iš gyvenimo kunigaikštienės San Lorenzo, Odesoje, pašlavė visokių deimantinių ir aukšinių daiktų už 150000 rublių. Iš pavogtų kunigaikštienės daiktų, pas vieną žydėlį jubilierių Vilniuje rado jų už 45000 rubl. Žydėlis neįstengė darodyti, kaip tie daiktai pas jį pateko, todėl jį suareštavo.

Vilniaus Blaivystės komiteto arbatnamų pradejo skaityti lekcijas apie vodingumą svaigančių gėrymų.

16 mokyklų mokiniojai Vilniaus apskrčio pasizadėjo nuo savo bado algų paukauti iki 3% ir apart to sudėjo 79 rubl. ant sudrutinimo kariskos laivynės, o besimokinant sudėjo 1627 rubl. ant to paties miero. Žydukai Vitebsko amatų mokyklos apsiėmė padirbti 40 lovų lazaretams. Mokininiai Panevėžio mokiniojų seminarijos sudėjo 64 rubl. ant karės reikalų.

Is Vilniaus gubernijos.

Vilniaus girių apsaugojimo komitetas uždraudė kirsti medis: ant 15 metų giriose Joneliškių, Trakų pav., prigulincios Skarandai; teipogi ant 15 metų giriose Černečių, Šventenų pav., prigulincios maskoliumi Laptėvui.

Antroje pusėj vasario mėnesio šių metų, Vilniaus gubernijoje buvo 42 žmogžudystės, 1 staigų mirčių 7, vaikžudystė 1.

Vagystų papildyta 10. Daiktų pavogė už 4490 rubl., gautų pinigų 8 rubl. Arklių pavogė 36; iš to skaitliaus vienas pavogtas Lydos pavietij ir vienas Asmenų pav. likosi jų savininkų surasti ir atgauti atgal.

Is Rygos.

Čianykštė latviska blaivystės draugystė „Austrum“ rengia mieste specialiską gydinių gydymui įpratusių girtuoklių. Draugystė gavo jau ant valdžij daleidimą. Rygos fabrikantai gavo atsiliepinimus nuo užrubežinių anglių pristatytųjų, kad paskubintų ant savo reikalų parsigabenti anglis, kadangi svetini kraštai laike karės gali uždrausti gabenimą anglių į Maskoliją.

Is Visoko Litovsko, Gardino gub.

Siautė čia didelis gaisras, kuris išnaikino keliolika namų. Dvi ypatos, gyvenančios ant augstutinių lubų, kurios bijojo šokti per langą ant ulyčios, sudėgė. Su viršum 50 šeimynų neteko savo krutantių turtų, neturi nė pastogės.

Is Panemunių, Raseinių paviečio.

Nuo Kalėdų ziema buvo puiki; rogių kelias geras, žmonės be vargo iš girių galejo medžius suvežti. Dabar ziema jau baigiasi, sniego mažai liko.

Uždabirų kitokių nėra, kaip skaldymas malkų miesteliuose: aš suskaldymą vežimo moka po 25 kap. Žmonės nuvargę, suskurdę dėl blogų metų. Ukininkams trūksta pašaro gyvuliams: vežimukas šieno kaštuoja 9—

10 rublių, bet ir už tokią prekę sunku gauti. Bežemiai ukininkai pusbardžiai gyvena: duonos neturi, minta sriuba ir bulvėms ir tų neturi pakaktinai.

Rugių puras kaštuoja 3 rubl., o gerų 3½—4 rubl. Duonos svaras 4 kap. Arklių geri 100—300 rubl. darbo arklys nuo 5—100 rubl. Bernų algos 20—100 rubl. su užlaikymu. Žemė ir ne brangiausia: už desiatiną moka 25—50 rubl.

Žmonių apsvietimas stovi žemai. Niekur nematyti knygų, nė laikraščių. Tik vienuose namuose mačiau užlipintą ant sienos vieną seną „Vienybės“ numerį; pas vieną gi kunigą pasitaike matyti „Saulės“ numerį.

Kunigai per pamokslus, matyt nežinodami prie kokabintiesi, bara žmonis už visokius mažmožius; nepatinka jiems švarus pasirėdymas, už ką kitur žmonės net pagirtų; draudžia „po smertelnu grieku“ nešioti juodus drabužius su liemeniu ir iškeltais pečiais. Prie tokių pamokinių viešpatuota burtai ir visoki prietariai. Nors žmonės sveiki, druti, bet laisvės nematyti: pančioja juos ne tik maskoliska valdžia, bet ir locni neva mokiniojai ir teip bus, turbūt, tol, kol žmonės neapsivies labiau.

Valdžios tarnai pas mus subruzd, atfimeigia saudykles ir neduoda bilietų ant jų laikymo. Užginta rinktiesi į didesnius pulkelius, kalbėti apie žmonių ir krašto reikalus, ypač apie karę.

Kas todėl buvo laisvės, lyj ir paragavo laisvės, tam sunku Lietuvoj gyventi; todėl daugelis sugrįžusių iš Amerikos, pagyvenę kokį laiką tėvynėj, vėl nešdinasi svetur. Vyrai nešdinasi svetur, todėl daugelis merginų negali gauti vyrų, nes jų mažai yra.

Apė karės stovį teipogi ne daug teisingų gauname žinių; kokios patelpa laikraščiuose, tos turi pereiti prie valdžių cenzurų; jose todėl lieka daugiau melo negu teisybės.

F. Eismontas.

Is Lietuviško Minsko.

Susitvėre savitarpinės pagalbos užsimančių raštiskais darbas draugystė. Ji skolina ir duoda pašėlpos jos reikalaujantiems sanariams; rūpinasi apie moka laukiančių vaikų; rūpina daktarų ir vaistus apsigybusiems sanariams; rūpina darbu ir reikalaujantiems. Sanariai gali but ypatos nuo 21 iki 50 metų. Sanariai moka po 5 rubl. įstojimo ir po 50 kap. ant mėnesio.

Nuo Prusų parubežų.

Berlyno laikraštis „Deutsche Zeitung“ praneša, jogėjimas ant darbų į Prusus darbininkų iš Lietuvos ir Lenkijos su visu pasiliovė, kadangi atėję darbininkai, Prusose neranda geresnių sąlygų, bet darbdaviai juos dar labiau išnaudoja negu Lietuvoj; atėję iš svetur darbininkai jeigu juos nuskriaudžia darbdaviai, neranda atarimo pas valdžias, jos laukosi darbdavių puseis. Lenkiški ir lietuviški laukų darbininkai neturi ko įieškoti Prusose; tie, kurie aplėdžia tėvynę, nešdinasi į Ameriką, kur bent turi daugiau laisvės.

Is Prusų Lietuvos.

Pereituose metuose Kaukusoose užgimė smarkios muš-

tytės tarp prusiskų ir atėjusių iš maskoliskosios Lietuvos darbininkų, kurie dirbdami pigiau, darė konkurenciją prusikiems darbininkams. Darbininkas Hayer, paskui patikęs po medžių miegantį vieną žemaitį darbininką, jį primušė. Už tai sudas Hayerą nusprendė ant 7 mėnesių kalėjimo.

Pirmoje kovo mėnesio sanvaitėj už kiauless mokojo Tilžės: už porą paršų 10—15 Mrk., už didesnius iki 18 Mrk., už penėtas kiauless po 31—32 Mrk., už kiekvieną 100 svarų, gyvo gyvulio.

Už šieną mokojo po 1.80—2.00 Mrk., o už šiaudus po 1.60—1.80 Mrk. už centnerį.

Klaipėdoj susitvėre akcijonierų draugystė, kuri užėmėsi dirbimu elektriskų geležinkelių Klaipėdoj ir Smeltėj; padirbs ir mažų geležinkelių alunes nuo Klaipėdos į Pezaičius, su šakoms nuo Damelių ant Langelių ir nuo Klemiškių ant Plekių. Draugystės kapitalas yra 2800000 Mrk. Viešpatystės ir provincijos izdas ir elektriska draugystė prideda ketvirtą dalį pinigų.

Ukininkas Perkams iš Parmelių pranešė policijai, buk jam vaziuojant keliu, ant jo užpuolė trys žemaičiai ir atėmė maišą miltų. Ant rytojaus patiko užpuolikus Klaipėdoj ir suareštavo. Jie sakosi nekalti esę, bet Perkams juos pripažino už tuos, kurie nuo jo miltus atėmė.

Darbėnuose, darbininkas Objartel, parėjęs girtas namon, užpu

Trumpa senobės Istorija.

Iš maskolizmo kalbos vertė D.

tai beveik visose senųjų nausėdijose, bet ir Skitijoj, Egipte ir Persų viešpatystėj iki Babiliono. Jisai smulkiai aprašė matytas tautas ir salis. Šis aprašymas pasibaigia pasakojimu apie didžią karę grėkų su persais. Herodotas paminėjęs platų savo aprašymą istoriją (t. y. ištirinėjimu).

Mazosios Azijos grėkai, apsigyvenę arti apviestų rytų tautų, apskritai pralenkė kitus mokslus. Jiems pateko babiloniečių žinios apie atsitikimus ant dangaus, bet jie dar ir pralenkė auosius savo prisizūrėjimuose ir suopratij apie pasaulį. Daug galvojo grėkai apie paties žmogaus esybę: jie apavastinėjo, kaip išitobulina žmogaus protą.

Grėkiska mokykla. Po kairės mokina muzikos, po dešinės eliamimoi, ant sienų kabo mokinimo įrankiai.

tas, kaip pas žmogų atsiranda suopratas apie gerą ir blogą; apsvartinėjo, kokiu būdu užsilaiko tvarka draugijoj, ar baimė bausmės už nusidėjimus, ar žmogaus prigimtis jausmu teisybę. Grėkai vadino vyrus, apsvartinančius tokius klausymus, norinčius suoprat, kaip sutverta pasaulis ir žmogaus gyvenimas, filosofais. Dabar tokius vyrus vadinam moksliniais.

Apie mokslinčių susirinkdavo pasimokyti netik jaunuomenė, bet ir suaugę žmonės. Filosofas galėjo paverst savo mokiniumi į amatą: klausytojai mokojo jam pinigais ir duodavo dovanas. Tokiuo pat mokiniojo amatininku galėjo tapti ir rėtorius, t. y. iškalbos meistras: dideliu mieste, kaip Atėnai, daugelis norėjo išmokyti kalbėti žmonių suėjime ir sude. Kartu su iškalba mokinio ir gynyčios, darodinė savo mintį ir atmetė svetimą. Tokį mokiniojo dabar vadiname profesorium, Grėkijoj paprastai vadindavo sofistu.

Pagarsėjo sofistai neretai vazinėjo iš vieno miesto kitan, kiekviename pasilikdavo per kelėtą mėnesį, išguldinę savo mokslą lekcijose ir pasikalbėjimuose ir keliavo toliau. Garsaus sofisto atvažiavimas sukelia didelį sujudimą: prie jo brukosi žingeidus ir mėgstą mokslą žmones; turtinga jaunuomenė mokojo didelių pinigų. Nekurie sofistai drangavo tik su didžponais. Kiti buvo netoki didžiuliai ir prisileisdavo ir neturtingus. Tokiu sofistu buvo Sokrates.

Pas Sokratą paprastai klausytojai buvo iš didžiulios pūnų Atėnuose ir iš neturtelių; buvo ir svetimtancių: tulas ateidavo Atėnuose už keleto mylių, o Atėnais apskelbus karę jo tėvėkės miestui, žmonės persivilkdavo moteriškosna rubuosa, bet visgi ateidavo Atėnuose pas Sokratą. Sokrates mēgdavo netikėtus pasikalbėjimus: jis užeidavo į kokią nors krautuvę ir pradėdavo kalbėti su jos gospadorium ir ateinančiais. Sokrates mokojo pritaikyti prie šnekos: jis kalbėjo aiškiai apie sunkiai suprantamus dalykus ir mikliai mokedavo prisiprė besiginčijanti su juom prisipažinti klaidoj. Atėnuose visi pažino neaugstą žmogelį, su didele plika galva, negražų, žvalų ir aiškios kalbos. Svarbiausiu jo siekiu buvo išmokyti klausytojus netikrint, viską protinai išaiškinti.

Sofistai perkartinęjo ir senosius suopračius apie dievus. Daug jiems nepatiko senobiniam tikėjime. Kiti iš sofistų astriai tvirtino, kad mytai tai senelių išmisalai be jokios vertės. Dangelis atradavo, kad apie dievus nieko tikro negalima pasakyti; nē net žinios, ar yr jie, ar nē: dalykas neaiškus, o žmogaus gyvenimas pertrumpas surast teisybę. Kiti stengėsi perstatyti sav augstusiu suopratį apie dievus ir išitardavo teip: „vienas dievas augstesnis už visus dievus ir žmones, jis nepanašus į mažus žmones nē savo būdu, nē savo dvasia.“

Bet tankiai labai pavojinga buvo teip kalbėti. Tamsus žmonės manė, buk toki žodžiai pykdą dievus-globėjus miesto; dievai gal užpykt už tai, kad juos užmiršta ir sunaikint visą miestą. Nelaimėi atsitikus, žmonėms persigandus ir įsirdus, atkreipdavo atydą ant tų, kurie skelbė naujus mokslus apie dievus. Juos apskūdavo už bedievybę.

Sokrates ir Plato. Toks apkaltinimas krito ant garsiausio sofisto, Sokrato. Tai atsitiko, praėjus 30 metų po Periklo mirties, kaip Atėnai prastojo visą savo galę ir žmonės, nusiminę, įjėškojo kaltinčių nelaimės, patikusios miestą. Sokratui buvo jau 70 metų. Jis nenorėjo slėpti savo minčių ir atsakyti nuo paprastų savo kalbų. Ypač atsiminė dabar, ką jis apie dievą kalbėdavo. Sokrates buvo persitirinęs, kad žmogui yra prigimtas teisybės jausmas; gilumoj kiekvienas žmogus dvasios išbrėža „nerašoma tiesa“; šita įstatyma padėjo Augstiausis Galybė, ir jis parodo mums, kas gero, kas pikto, kas reik, ko nereik daryti. Žmogus turi gerai jam prisiklausinėti. Tartum, koks dievaitis mūmų tūpi, sakydavo Sokrates; šis dievaitis neklaidijai pamokina, kaip mums elgtis ir gyvent. Šitos tai kalbos Sokrato apie teisybę dievaitį ir buvo jam už kalte paskaitytos: jis naujus dievus įvedas, tvirtino kaltintojai.

Sokratą pašaukė sudan. Paprasti atėniskie valdiečiai galėjo gerai perkartinėti visokias bylas; jie pripaėjo ir gėrimingai apsvartinėti apie miesto reikalus ir taltinėjus. Bet nė jiems buvo spręst apie mokslą arba apie naują tikėjimą. Jiems tiesiog bausis buvo žodžiai: „užgavo senąjį tikėjimą“, „niekina dievus, viso miesto gerbiamus.“ Apart to Sokrates ant sūdo nē nesistengė apsiginti. Jis, kaip visuomet, šturkščiai ir tiesiai pasakė savo nuomonę, kad nesudyt jis reikia, bet apdovanot už tai, kad jis daug žmonių per-

dirbo į geresnius. Užpykdinti tokiais žodžiais sudžios daugumu balsų apsudijo Sokratą myriop. Sokrato mokiniai ir draugai įkalbinėjo jam bėgti iš kalinio, bet jis atsisakė: jis manė, kad atetisingai būtų nepasiklausyt savo tėvynės. Sokrates ramiai išgėrė pritaistytą jam gėrį su nuodais.

Sokratą mokėdavo, Plato, parašė paskui gražų apginimą savo mokytojo. Jis perstatė Sokratą, kaip šventą žmogų. Plato pasakoją, kad paskutinė Sokrato kalba su mokiniais kalinyj buvo apie nemarią žmogaus dvasią. Plato mokino, kad žmonių dvasios nepriguli žemei; jos užgimtosios dailiam danguškame sviete. Nuo kiekvienos žvaigždės veizdi į mus dvasia. Kunas – tarytum, kaliny dvasiai, ir ją traukte-traukia atgal danguškąn jos tėvynėn. Bet tik tos dvasios uogriž dailion vieton ant augstybių, kurios pasiliko nesuteptos biaurių suvedžiojimų, gyvenant ant žemės. Žmonės ant žemės, tarytum, sukaustyti ir uždaryti urve, kurin vos įeina šviesos spindulys. Mokslas iškelia žmogų ant niekingų reikalų ir biaurių nuomonių, kuriose sėksta, vysta dvasios: žinia parodo žmogui kelią į tikrąjį didį svietą, toli esantį nuo šios žemės.

V.

Grėkai rytuose. 400–100 m. K. N. Nupulimas atėniskos galybės. 430–400 m. Laikuose Themistoklo ir Periklo Atėnai buvo stipresni ir turtingesni už visus Grėkijos miestus. Egeščio juro atėniečiai valdė, kaip norėjo. Rytų ir vakarų Terpėminės jūros pusėje jie toli praplatino savo pirklystę.

Bet Atėnai turėjo daug priešų: senobinis pirklystės Korinto miestas, nuo kurio Atėnai atėmė turgavietes; Sparta, kuri skaltėsi iki užpuolimui prieš Grėkijoj pirmu miestu; daugmas pajurinių grėkų, buvusįj taltko su Atėnais, bet neužganėdintų už tai, kad pavirto į mokančius duoklę Atėnams. Pagalvius persai, kurie per atėniečius prastojo grėkiskus Mazosios Azijos miestus. Skyrum paėmus, niekas iš šitų priešų negalėjo kariauti su Atėnais, bet visi kartu jie galėjo sunaikinti atėniską viešpatystę.

Iš pradžių Korintas ir kiti grėkai sukėlė prieš Atėnus Spartą. Sparta turėjo po savo valdžia visus kareivius beveik visų šalių ir miestų Peloponėzė. Atėniečiai užtat ir pavadinio šitą karę peloponėziška. Karė prasidėjo dar prie Periklo. Perikles padrasino atėniečius: nurodė jiems jurinę miesto galybę, sutauptinus pinigų, sumanumą ir standumą tautos. Iš tikrųjų, spartiečiai negalėjo labai kent atėniečiams: jų kareiviai kasmet naikino Attiką; daugmas kaimiečių slėpėsi Atėnuose. Prie jų ir už ilgų sienų terp šių miestų, o nuo juos pristatydavo paviršiaus. Ant juos atėniečiai visur pasiliko ponais.

Bet Atėnų dalykai blogyn pradėjo eit, pradėjus nerimt taltinkams. Naujas žmonių vadas, užėmęs vietą mirusio atseargaus Periklo, Kleonas, užmanė drąsiau kariauti, nesigint tiktai, bet ir užpildinėti ant priešų. Kad-gi karė reikalavo didelių išlaidų, Kleonas perstatė užmokėti joms int daug daugiau duoklės nuo taltinkų, negu jie mokėję buvo. Tas užpykdė taltinkus, ir jie pradėjo skirtis nuo Atėnų. Atėniečiai dar butų galėję užlaikyti savo valdžią, jeigu butų pasikaling tuom, ką jau turėjo. Bet žmonės svajojo apie naujus užkariavimus ant juos.

Gabus Periklo giminaitis, Alkibiades, perstatė žmonėms dailų paveikslą, kaip galima būtų užgriebti turtingą Siciliją, sunaikinti Kartagino pirklystę vakaruose ir tuomet vienims valdyti ant visos Terpėminės jūros. Atėniečiai išsiuntė didelę laivynę ir geriausia kariuomenę po valdžia paties Alkibiado prieš Siciliją. Alkibiades beveik nieko nepaspėjo padaryti: ji įpainiojo į bylą apie užgavimą dievų ir pašaukė sudan Atėnuose; jis bėgo ir nusudytas buvo myriop. Atėniečiai apstojo didelį Sirakuzų miestą, Sicilijoj, nuo sausumos ir juos pusį. Sirakuziečiai pasirodė pavojingais priešais. Jie išvalkė atėniską laivus, privertė bėgti kariumenę ir atėmė ją terp kalnų: atėniečiai, gyvais likę nuo išplovimo, buvo parduoti daugiančiai kasyklas. Nelaimingo karėj su Sicilija prapnolė daugiau 200 laivų ir apie 50,000 žmonių. Tai buvo nepataisomas smugis: atėniečiai prastojo pusę savo galios.

Tuom tarpu Alkibiades atsidurė Spartoj: pirmian jis geidė pirmos vietos Grėkijoj su pagalba Atėnų, dabar jo siekiu buvo išskirti ant visų kovoj prieš Atėnus. Į savo užmanymą jis įtraukė ir persus. Jis mokojo su sieit su žmonėmis įvairių šalių: Atėnuose jis kalbėdavo apie filozofiją ir dailą, Spartoj gyveno kietai, kareiviškai, pas persus pylė pinigų ant kuograzdėjus papuošimų rumų. Jis pritaistė taltką persų ir spartiečių. Persai davė pinigų, už kuriuos spartiečiai pasidardė didelę laivynę. Daugmas neužganėdintų Atėnų taltinkų stojo po jų pusę. Dabar turėjo žut ar but Atėnai.

Vienog dar dešimtį metų gynėsi miestas prieš skaitlingus priešus: narsi tauta statė vieną laivynę po kitos. Kaip spartiečiai užgriebė Mėlinosios jūros ištakas ir sunaikino paskutė atėniečių laivynę, priejo galas karai. Priešai apstojo pritrūkusius paviržiaus Atėnus nuo sausumos ir juos. Po penkmėnesinio apgulimo miestas buvo paimtas. Spartiečiai liepė nukast sienas Atėnų ir Pirėjų, sunaikino visus kareivius atėniečių laivus ir atėmė visas užjūrinės žemes. Teip pasibaigė atėniską viešpatystę, prabuvusį 75 metus.

Per karę spartiečiai grynė, buk jie kariaujų už išliuosavimą grėkų nuo atėniskos vergystės. Pasibaigus karai, pasirodė, jog spartiečiai mažai rūpėjo laisvę kitų grėkų. Jie daleidė persams užgriebti vėl grėkiskius miestus Mazojoj Azijoj. Nuo šių laikų be persų ir jų aukso neapeidavo ginčai ir karės terp grėkų: kaip tik kokais iš grėkiskų miestų išskildavo ant kitų, visi kiti miestai suėdėdavo prieš jį ir skolindavo pas persus pinigų karai. Grėkai teip nusilpnėję per karės tarp savęs, jog „didysis caras“ pradėjo net paliepimus jiems siųsti: jis apgarsino san-

Darbininkų valkal.

Vaidzdis O. Mirbeau.

Neseniai pas manę dirbo stalius, kurį aš buvau pasisaukęs pataisyti knygų spintai. Tas stalius buvo žmogus skaitęs, mėgstas paplėpēt.

— Tamsta turi vaikų? — paklausiau aš jo.

— Ne... — atsakė jis man saušai. Bet, truputį palukėjęs, pridėjo jau švelnesniu balsu:

— Dabar aš neturiu... Turėjau trejetą... Jie visi numirė. Ir, papurtęs galvą, pasakė:

— Tikrai, Dievas-zin, kaip pažiūrėti į viską, kas darosi... ir kokią vargą turi vargti begyendami... tai, gal-būt, net ir geriau, kad numirė... nelaimingi sutvėrimai! Bent jie nekėnčia!

— Aš gana įžulai klausinėjau jo tolyn.

— Ar seniai numirė paskutinis tamistos vaikas?

— Dešimtis metų, — atsakė stalius.

— O paskui?

— O paskui... — tamista supranti, kad nė aš, nė mano pati jau nenorėjova turėti daugiau vaikų.

— Ne, užteks mudviem.

— Aš paaikščiau jam stebėtiną Plo*) įstatymo mechanizmą: sulgy to įstatymo, šis stalius, kaip biologas patrijotas, visiškai nenorįs turėti vaikų, arba nenorįs daugiau beturėti, turėtų mokėti mokėti, jeigu tas įstatymas būtų būvęs priimtas.

Darbininkas, paprastes filozofas, kai žiūrėt į gyvenimą, matyt, nelabai nusitebėjo.

— Aš visko laukiu nuo tų įstatymų, — atsakė jis man, nenusimėjęs. — Įstatymai, teip... Aš žinau, kas tai per paukštis... Aš žinau, kad jie nēkuomet nēišduodami mums. Įstatymai visuomet yra išduodami turtingiems, siems lupi neturtelius. Bet vistiek... šitas įstatymas, apie kurį tamista kalbi, truputį rustas, kadangi, jei aš nebeturiu vaikų... tai aš žiu.

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kaiti įstatymus, ir visiems tiems, kurie turi juos pildyti... Tai visiškai paprastas dalykas... ir visiškai nebeuaujas. Viešpatystė, teisybė pasakius, stebėtinai atropia ir labai giliai suprasdama mokslo progreso reikalavimus, rūpinasi naminiai paukščiais, jautiais, arkliais, šunimis, kiaušienimis. Visiems šitiems įvairiems, interesingiems gyvuliams tapo išbrastatam-tikras auginimo būdas su hygieniški įstatymais. Pas mus Prancūzijoje yra begalo draugysčių tobulinimui įvairių naminių gyvulių veislių. Tie gyvuliai turi puikius tvartus... puikius arklinyčius... puikius karvelinyčius... puikius šuninyčius; visos šitos triobos gerai vedinamos, kurinamos, jose yra ne tik visi reikalingi dalykai, bet dar-gi didelis perteklius. Jais visuomet laiko kuogryniausiais, kasdien mazgoja, laisto karbolinėmis ir borinėmis rūgštimis, daro racionališką dezinfekciją, nuvalo jas nuo visokių blėdingų diegų ir užkriamųjų ligų ir tt. Man pačiam teko statyti vištinyčius, panašius į tikrus rumus... Tai labai gerai. Aš nē truputį nepavydėtojo to stropaus gyvulių priežiūrėjimo... Tėpuokija juos per konkursus medaliams... tedalina jiems premijas, tenutaria per laukinius suziavizavimus duoti jiems dovanas pinigais, tegul sau tai... Mano nuomone „visi gyvi suvėrimai turi tiesę reikalauti, kad rūpintųsi jais ir kad jie galėtų įgyti tokią laimę, kokią tik tegalima jiems suteikti. Bet aš teip-pat norėčiau, kad ir vaikai, žmonių vaikai, nebebutų, kaip tai yra dabar, sistematiškai nustumti nuo visų tų labdarystų, suteikiamų gyvuliams. Bet to, turbūt, negalima laukti. Juk vaikas skaitovpas už nieką... Šita žmogaus kirmėlė gali pastipiti ir prapulti... Tai niekas... Paliepus valdžiai, dargi nešamos iš naujai gimusiųjų tikros aukos... tarytum mės bijųotams perdėdilo žmonių pasidagimimo... O valdytojai, musy mielos visuomenės ponai, tie, jei ne didžiausieji kaltininkai, bent žmonės, kurie su ramia širdžia paturi šitą piklą, jie da skundžiasi, kad nuolat mažinasi vaikų skaitius, tų vaikų, kuriems jie patįs neleidžia užgimti, arba kuriuos jie begimstant nužudo tikriausiais ir greičiausiais įrankiais. Juk tikras vaikų užmūšėjus — tai pati visuomenė, teip rusčiai žiūrinti į motiną-mergelę, negalinčią išmaitinti savo vaikų? Tik pažūrėk tamista, kaip ta visuomenė tai keikia šeimynas dėl jų vaisingumo, tai gązdina uždesanti dideles bausmes, jei jos, nenorėdamos gimdyti sutvėrimų, be susimylėjimo paskirtų neturtui ir mirčiai, nutaria, ant galo, likti visai bevaikėmis. Bet ką čia bekalbėti... Nieko daugiau nenori žinot...

— Aš žiu? — kam?

— Aš žiu valdžiai... viešpatystei... aš nežinau... na, visiems tiems ponams, kurie turi kait

Reikalavimai 500 vynu ir moterių prie darbu ir restauracijos, hotelius, fabrikus ir namų darbu. 1000 darbininkų ant farmų, ir mėsos, lentų plovėjų, ant geležinkelio ir akmenų, mechanikų ir paprastų darbininkų prie visokių darbu, ir geru mėsieriu ir vaikiniais stiebus. Mes teisiškai kolektyvame ušendys skolas ir algas. Sėkme lietuviškai.

Chicago Employment Agency,
J. Lucas, Mgr.
107 Washington St., (Room 18)
(4-29) Chicago, Ill.

Pigiai ant pardavimo pirmos klasės salūnais, su daugybe tavoro ir visoms prietaisams. Gera vieta del lietuvių. Aiti lietuviškos baldų. Priešais pardavimui savininkas išvažiavo iš Chicago. Atsiskaityti pas
J. J. Norwickę
705 S. Jefferson st., kampos 18th at.
(4-15) Chicago, Ill.

HOTELIS.
Miko Noruszio,
910 S. 2nd St., Scranton, Pa.
Užlaiko gėra degtinę, vyną, skanu alu, kvapniais cigarus ir reikale suteikia draugišką rodą. Jeigu nori linksmam praleisti laiką, išsistarti partijų, skambėjima, tai ušėk pas, **M. Noruszi.**
(4-22)

Jau įsiję galimas gasti
Darbininkų Balsas
Liet. darbininkų laikraštis. No. 1, 1904 m.
Prieš 12 metų. Tęsiasi kasmet.
Darbininkų Kalendaris
1904 metais. Prieš 12 metų. Adresas:
A. L. 1236 5236 Indiana ave., Chicago, Ill.

Puiki lietuviška Balberne.
Puikiai plaukus kerpa, lengvai bardska.

Juozas Szumskis,
81 Metropolitan av., Brooklyn, N. Y.

ARMONIKOS
Turime daugybę visokių skyrus armonių pargabentų iš Vokietijos nuo gariausių armonių fabrikantų. Mus prekia visados žemesnės už kitų, ir savo kaita pristatome į namus.
Jeigu dar neturi, mano katalogo, tai rašyk lėdienai prisiglaudas savo adresą ir už 2 ct. markę, o mes pristatome gražų lietuvišką armoniką su 210 gėdų, kuriam rasite visokių muzikalių instrumentų ir laikrodžių prekes.
Adresuokite teip:
M. J. DAMJONAITIS
3108 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

Silpni Vyrai.
Visiems reikalaujantiems daktariskos pagalbos pasiūlysi gausius daktaro receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.
Šis yra paralyžiaus daktaras, ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.
Šis yra paralyžiaus daktaras, ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

LABAI SUMAZINTOS LAIKRODELIU PREKES.
TEIP ŽEMU PREKIU DAR NIEKADOS NEBUVO! Kiekvienas dabar galit turt laikrodliu.
Mes esame seniausi laikrodžių prekejai, ir atidarymė šio laikrodžio skaitlytą amerikai nuominaime prekes ant laikrodžių, teip kad jau yra daugieji lietuvių prietuos, ir joki kiti laikrodžių prekejai ne mums konkuruoti.
Prie kono pirkti laikrodžių pridedame doreus paku Dikena lengvąsias su amono gys vėžiakos, su 500 Lignette prie motorizko laikrodžio, ant ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

EUROPOS Lietuviški Laikraščiai.
„Varpas“ literatūros, mokslo ir politikos mėnesinis laikraštis. Tąpina sąvę daug aktyvų ir moksliškų straipsnių, spaudinimas ant gražios popieros, preke ant metų..... \$1.25
„Ukinkas“ ušilimantis reiklašis ukinkų, ir paduotinis visokių šilins iš Lietuvos ir laipina grabas. Istorijs, pasakas, ir t. preke ant metų..... 75c.
Abudu virš mēnėli laikraščiai išleina formoje knygelę košna mėnėsi Tėlėje Prūsai. Amerikiečiai ušilimantis apskose luoti, kreipites prie mus amono, Adresas:
M. J. DAMJONAITIS,
9108 S. Halsted st., Chicago, Ill.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski
Specijalistas Privatizku Ligu.
Valandos:
Iki 10 ryto, nuo 3 iki 5 po pietu ir po 7 vakare.
Ofisas ir gyvenimasis:
723 West 17th Street, kerte Paulina st. priežas vis. Valtiekaus baldyžia.
Telefonas Canal 1157.
Telefona gausi dykai viosese apskose.

Petras Szlakis,
3321 Auburn av., Chicago, Ill.
(Tarpe 33-10, ir 33-10 Pl.)
Telefonas Root 21.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

Dr. B. M. ROSS
Monroe, Chicago, Ill.
Ofisas atidarytas kasdien nuo 9 iki 4. Pandelion, Serebros, Petryčio ir Serebros vakarais nuo 10 iki 12. Nedelion nuo 10 iki 12.

Dr. A. L. Graicunas
(LIETUVYS)
167 W. 18th St.,
CHICAGO, ILL.
Tel. Canal 475.

FREE!
PERFECTO
Nesiusk Pinigu Užmokėk kaip gausi, jei pilnai užsiganėdinsi! **\$3.97**
Dėl greito trešdionio mums dalitų ir katalikų tarp naujų pirkybių ir agentų, mes darome šitą ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. C. D. D.** ne apganyti ir ušeris samplius. Persikvili į apganyti.

Dr. A. F. Bauer
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.
Balgos mokslo Europoj ir Amerikoj, dykai ušeris samplius, gausius receptus dykai. **Dr. A. F. Bauer**
suois ešeris prof. M. D. BAUER.

Dr. O. C. Heine
DENTISTAS.
OFFISAS:
Kerte 31-mos ir So. Halsted ušeris.
Gyvenimas viršui Aptikos.
CHICAGO, ILL.
Traukia dantis be jokio skaudėjimo, instato aukšinius, ar kokius kas nori. Darbą savo gyvartuoja.

G. Jonuli,
160 Canalport av., Chicago, Ill.
Materijos importuos iš Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos, o pasiuvimas pirmos klasės. Neudimrasitė.

Eikite pas savą.
Dr. E. F. Napieralski</